

overens om Lovforslaget med en Paragraf § 8, selv om denne ikke fik samme Udseende som den af Regjeringen foreslaaede Paragraf. Men jeg tilstaar, at de aabne Udtalelser, der kom frem i Dag fra anden Side end fra den ærede Ordfører, have berøvet mig ethvert Haab i saa Henseende, idet det jo derigjennem er blevet aldeles klart, at det ikke dreier sig om, hvorvidt de paa § 8 foreslaaede Arbejder ere hensigtsmæssige eller ikke, hvorvidt de kræve uærmere Underfølgelse eller ikke, eller hvorvidt de strax eller senere ville komme Arbejderne til Nytte, men at det, hvorom det dreier sig, er, at man overhovedet Intetsohmest vil bevilge paa § 8. Det vilde have lettet Overstigten over Situationen ganske overordentligt ikke blot for mig, men for mange Andre, dersom saadanne Udtalelser om § 8 vare fremkomne strax i Stedet for de andre Indvendinger, som ere fremsatte. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke skjønner, at det ærede Thing vilde gjøre sig skyldig i nogen saa stor Inkonsekvens ved undtagelsesvis, under disse ekstraordinære Forhold at bevilge en saa ringe Del af de Udgifter, som de har nægtet en bloc ved at forkaste Finantslovsforslaget for næste Aar. Jeg kan ikke antage, at Thinget har forkastet Finantslovsforslaget af Hensyn til de paa dette opførte Bevillingers Bestaafenhed, det er jo ganske andre Grunde, der have bevæget Thinget til en block at nægte Fremme af Finantslovsforslaget. Det forekommer mig, at det dog ikke kunde bebreides det ærede Flertal, der har taget denne Beslutning, som en utilgivelig Inkonsekvens, om det under de nuværende Forhold havde bekvæmet sig til at indrømme Regjeringen allerede nu at lade opføre en ringe Del af de Arbejder, som Regjeringen først har foreslaaet udførte i det kommende Aar. Det forekommer mig, at det ærede Flertal saameget mindre har behøvet at frygte for det store Ansvar ved at gaa ind paa disse forholdsvis smaa Bevillinger, naar det ærede Flertal ikke har havt nogen Betænkelse ved at ville gennem Lovforslagets § 1 betro Regjeringen en Million til Udlaan til Kommunerne, ikke at tale om en anden Million til Gaver. Det maa det imidlertid blive Flertallets egen Sag at afgjøre. Jeg gjentager, at fra det Øieblik af, hvor det er blevet tydeligt og klart udtalt, at man ikke vil bevilge nogetsohmest Arbejde til Udførelse af den nuværende Regjering, er i det Mindste for mig ethvert Haab og enhver Udset til at faae Noget ud af dette Lovforslag forsvundet. § 8 har imidlertid ikke været det eneste Stridspunkt paa det foreliggende Lovforslag. Der er jo fremde-

les Spørgsmaal om Erstatning af § 8 igjennem en Gaveparagraf, igjennem en Paragraf, der bestemmer Gaver til Kommunerne. Jeg kan meget godt forstaa, at man kan ønske paa den Maade at bringe nogle af Statskassens overflødige Penge ud i Landets Kommuner; men jeg tror, at det ikke stemmer med gode Statshusholdningsregler paa den Maade først at opkræve Skatter af Borgerne og siden vilkaarligt strø dem ud efter Folketallet og altsaa fordele dem som Kopskat, modsat det Sædvanlige, paa Landets Kommuner. Men den Grund, der er givet til at fastholde Gaveparagrafen, at det kun derigjennem vil være muligt at yde den nødvendige, øieblikkelige Hjælp, er saa fuldstændig uholdbar, at det kun kan undre mig at se den gjentaget og gjentaget. For min Betragtning stiller det sig saaledes, at hele denne Bestemmelse ikke vilde behøves, naar man var gaaet ind paa Arbejdsparagrafen, og navnlig naar man var gaaet ind paa at faae den vedtaget med samme Hurtighed, hvormed Behandlingen af Lovforslaget i det Hele blev fremmet før Jul. Skulde der imidlertid i Virkeligheden behøves noget Mere end Arbejdsparagrafen, skulde der i Virkeligheden være Kommuner i Landet, som behøvede rede Penge for strax at kunne opfylde deres Forpligtelser ligeoverfor de Nødslidende, da ser jeg ikke rettere, end at Aaanebestemmelsen maatte være fuldstændig tilstrækkelig. Jeg ser ikke rettere, end at enhver Kommune, som havde Willie, men manglede rede Penge til at opfylde sine Forpligtelser, vilde gennem Aaaneparagrafen have den fuldeste Udgang til at forskaffe sig det Nødvendige. Der er af den ærede Ordfører tilføjet, at man blandt Andet var betænkelig ved at gaa ind paa Lovforslagets Bestemmelser om Udførelse af Statsarbejder, idet man maatte befrygte eller i alt Fald ikke havde nogen Sikkerhed for, at Regjeringen ikke vilde være partist ved Anvendelsen af de betroede Midler eller ved Udførelsen af Arbejde. Vige overfor hvad der i den Henseende er anført, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at det eneste Vilkaar, Regjeringen vilde have sat, var det, at Arbejdet skulde udføres af danske Arbejdere og ikke af Andre. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) beklagede, at hans Mæglingsforslag, saaledes tror jeg, han betegnede Forslaget, ikke havde fundet nogen Tilslutning blandt Repræsentanterne for det andet Thing i Fællesudvalget, skal jeg tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Forslag, hvorefter Bidraget skulle være afhængigt